

November 2014 | CBBSS |

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

Статия на броя:

- Илиян Василев: Булгаргаз иска увеличение на цената на природния газ – анатомия на „предизвестената загуба“** стр.2
- EurActiv: Понта твърди, че Румъния няма шистов газ, Шеврон е на различно мнение** стр.4
- Анализ – Има ли Румъния шистов газ?** стр.6
- Natural gas Europe: Гърция разкрива регионалната си стратегия за ВПГ** стр.7
- Rigzone: Baker Hughes стартира система MultiNode Intelligent Well System** стр.9
- The online pump magazine:Бъдещето на петрола, газа и въглищата зависи от предвидимостта на конкуренцията** стр.10
- Financial Times:Китай налага първите санкции за забавен напредък при проучване и добив на шистовия газ** стр.12
- EnergyGlobal:Falcon с напредък по лиценз за проучване на шистов газ в Южна Африка** стр.14

Булгаргаз иска увеличение на цената на природния газ – анатомия на „предизвестената загуба“

Илиян Василев

Булгаргаз, който отдавна престана да бъде компания с нормална търговска и бизнес дейност, за пореден път доказва своята пазарна алогичност с настояването си пред ДКЕВР за повишаване на цената на природния газ след 1 януари 2015 година.

Известно е, че правителството на ГЕРБ бе свалено през енергетиката и цените на електроенергията. Днес подобен потенциал има абсурдното решение на ръководството на Булгаргаз, защото то противоречи тотално на пазарната и бизнес логика.

Първо, цената на суровия петрол на международните пазари спадна от 1 юли, когато е последният репер за нефтено индексиранията цена на природния газ у нас – с близо 24%. Дори и да приемем, че претеглено през цената на по-скъпия долар, това намаление е „само“ 14% при равни други условия, на 1 юли цената на природния

газ у нас трябва да бъде с минимум 80-100 лева по-ниска.

Газпром прави спешни опити да внесе корекции в ценовата формула, в условията за предплащане или санкции за забавяне, с които да компенсира спадащата цена на нефта като репер, както и затруднения достъп до капиталови пазари и спадащите приходи и печалба. Не виждам защо Булгаргаз да се съгласява това да става за сметка на българските потребители. Този мащаб вече го играхме през 2006 година, когато преразгледахме договора, защото Газпром сметна, че губи и оттогава платихме близо един милиард долара повече за газ.

Второ, базисната цена на природния газ по основния договор плюс остъпките, които се подписват от руското правителство, сега е забележимо по-висока от цената, по която Газпром продава в Италия и в Гърция, като разликата е между 15 и 40 долара за 1000 куб.м. Тук дори не смятаме разликите със спот цените, които са между 150 – 180 долара през лятото и 50-80 долара до сега. Украйна и почти всички страни в ЦИЕ искат в новите договори формулата на цената да отразява новата доминанта на спот търговия на европейския пазар.

Нещата стават още по-неблагоприятни за нашата газова компания, ако се отчете обстоятелството, че поради водени арбитражни производства срещу Газпром за свръхвисоки цени на природния газ – приключили с присъда или досъдебно разбирателство – руската газова компания реално получава много по-малко – между 310 и 340 долара за 1000 кубически метра. Такъв е примера на RWE в Словакия, на Ени, на OMB и т.н.

Това, че Булгаргаз буквално заспа в своята инертност да търси по-изгодни цени, не само, че не позволява на българския индустриален и битов потребител да получава конкурентни цени, но задържа развитието на българския газов пазар и свива прогнозите за икономическата рентабилност на много проекти в инфраструктурата, проучването и добива. За никого не е тайна, че силите и логиката на задържането на най-високите цени на природния газ у нас са същите, които задържат проучването и добива на нефт и газ у нас, както и съвременната реализация на диверсификационните проекти.

Пак те препятстват либерализацията и реалната конкуренцията на пазара, но не

тази, която ще замени Булгаргаз с друг руски монопол, а реална и многофакторна.

Изглежда отново сработват политически зависимости в газовия истаблишмент, както и „целесъобразността“ да не „гневим“ големия брат в момент, когато стратегически важния за него и за част от българската политическа и бизнес върхушка проект Южен поток е „на кантара“. Но там ползите отиват с конкретни частни и групови адреси, а по-високите цени се плащат от всички.

Уж стратегически партньори, уж милиарди евро обещани ползи за нашата страната, а до този момент инкасираме само минуси и не получаваме дори равноправно третиране и цени на природния газ. Поправете ме ако греша, но в бизнеса има принципи – ако не можеш да получиш „своето“ на равнище от десетки или стотици милиони, няма начин това да стане, когато нещата стигнат до милиардите. Големи партньори и проекти с малки неуредени сметки не стават.

Много думи се изписаха как държавата не трябва да дава средства за спасяване на КТБ с публични средства. Ето Ви нагледен пример – основните средства на Булгаргаз са в КТБ. Добрата новина е, че има почти равностоен кредит от същата банка, но само на пръв

поглед, защото неизползваната част от кредита е също там. Текущата ликвидна позиция на газовата компания е сериозно компрометирана, което налага извънредни мерки на правителството за осигуряване на финансов ресурс за предплащане на природния газ на Газпром – по текущо потребление и количества за нагнетяване в Чирен. Не случайно Булгаргаз мълчи по темата за намаленото налягане на подавания газ,

защото има сметки за плащане, а средства отсъстват – особено в началото на отоплителния сезон. От тук произтича и по-агресивното – поне на думи – поведение на Булгаргаз към ноторните длъжници – топлофикациите, които си е чиста проба държавна помощ. Шансовете националната газова компания да си получи парите не са големи, защото от едната страна са компаниите на Ковачки, а от другата е софийската Теплофикация.

Ето така се стигна до абсурдното искане на Булгаргаз за увеличение на цената на природния газ – на фона на преливащи аргументи в полза на радикалното и съкращаване. Финансовата дупка в КТБ постепенно и неумолимо се пренася в

Булгаргаз, а от там трябва да се погаси или от потребителите чрез по-високи цени или от данъкоплатците чрез държавни инжекции. Тоест ако не платят потребителите, ще платят данъкоплатците – пак ние.

Иначе мантрата е спазена – уж няма използване на публични средства за спасяване на КТБ. Просто едни активи – стойност - ще отлетят в небитието – или пренесат в частна или групова полза. Булгаргаз е само посредник в този процес.

Разбира се, последната дума ще има ДКЕВР, която трябва да балансира между финансовите нужди на Булгаргаз като „гръбнак“ в енергийната газова политика на държавата и интересите на потребителите.

А решението е в намаляване на цената на природния газ, който купуваме от Газпром и повече конкуренция чрез повече газ от вън и от местен добив.

Понта твърди, че Румъния няма шистов газ, Шеврон е на различно мнение

EurActiv

Румъния работи упорито, за да открие шистов газ, който очевидно не съществува, каза на 9 ноември премиерът Виктор Понта. Но американският енергиен гигант Шеврон бързо реагира, като заяви, че тепърва предстои да финализира окончателната оценка на шистовия потенциал на страната.

"Изглежда нямаме шистов газ, борехме сме упорито за нещо, което нямаме," каза Понта пред телевизионния канал channel Antena 3.

"Не мога да ви кажа повече от това, но не мисля, че се борихме за нещо, което съществува," каза той, в средата на кампанията преди втория тур на президентските избори на 16 ноември.

Само ден след това Шеврон отговори, че тепърва предстои да направи окончателен анализ на потенциала на страната за шистов газ.

"Шеврон анализират данните, събрани по време на проучвателните сондажи и сеизмичните изследвания, за да разбере ресурсния потенциал за природен газ от шистови формация", се казва в заявление на Шеврон за Ройтерс.

"Когато анализите завършат, резултатите ще бъдат представени на Националната Агенция по минерални ресурси (NAMR) и ще стана притежание на румънската държава."

Румъния е третата енергийно най-независима страна в ЕС. Както и очертаващия се регионален лидер – Полша, страната привлече фирми, които търсят да открият залежи на шистов газ, с надежда да повторят бума от евтина енергия в САЩ.

По-рано през годината Шеврон обявиха, че са завършили проучвателни работи на сондаж в община Pungesti в източна Румъния, след неколкократно отлагания поради протести от местни жители.

Chevron притежават права върху три лицензирани блока на сушата близо до Черно море, като подрепят усилието на страната за откриване на алтернативни енергийни ресурси, което се превърна в спешна необходимост предвид конфликта в Украйна, през която Русия транзитира половината от газовия се износ за ЕС.

Според оценки на Администрацията за енергийна информация на САЩ Румъния притежава над 1.4 трилиона кубически метра

шистов газ, който би покрил нуждите на страната за повече от 100 години.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Анализ – Има ли Румъния шистов газ?

След изтеглянето на нови компании от Полша, „изпуснатата“ уж случайно реплика на сегашния премиер и водач кандидат за президент Виктор Понта веднага беше разпространена в българските медии, като логично беше интерпретирана от противниците на шистовия газ у нас като потвърждение, че България правилно е въвела мораториума.

Първо, всичко, което казва Виктор Понта в условията на рещавача кампания преди втори тур, трябва да се претегли от страна на неговата електорална значимост. Етапът, на който се намират проучванията е достатъчно ранен, за да се правят каквито и да е окончателни съждения. Анализът на сеизмичните данни и на пробите от проучвателните сондажи изисква доста време – веднъж за оценка на потенциала и второ за оценка на рентабилност – т.е. дали има релевантни технологии, които да позволят икономически изгоден добив. Защото шистовите формации са изключително разнородни и съвременните технологии са настроени да обслужват американския пазар и

тамошни геоложки специфики, а не европейския.

В редица случаи се изискват и допълнителни сондажи.

При всички случаи, обаче е абсурдно с направен един или два сондажа да се обобщава дали в Румъния има или няма шистов газ. Разликата между Европа и САЩ е фрапираща – в момента в САЩ има над 1,500 активни оншорни сондажни платформи, а в Европа са под 50, при това огромната част от тях са в режим незавършен проучвателен цикъл.

Дори и в крайния случай, ако се окаже, че в лицензираните блокове в Румъния не се докаже наличие или рентабилен добив на шистов газ и нефт, поне страната ще бъде сигурна, че знае какво има в недрата и това знание е придобито за сметка на външни инвестиции.

Много по-вероятно обаче е Понта да се бори за гласовете на скептиците и противниците на шистовия газ, тъй като предимството му пред Клаус Йоханис не е сигурно.

При всички случаи от професионална гледна точка е нормална практика не политици, а самите компании да обявяват резултатите от своите анализи и проучвания.

Гърция разкрива регионалната си стратегия за ВПГ

Natural gas Europe

Надвисващата криза около природния газ в ЕС и в частност в югоизточна Европа поради настоящата безизходна ситуация между Украйна и Газпром, доведе до кампания на Гърция с цел да убеди своите съседи за посилен акцент в сектора ВПГ.

По-конкретно гръцкият енергиен министър Ioannis Maniatis посрещна делегация от гръцки компании, занимаващи се с пренос на ВПГ и дискутира мерките, които ще осигурят стабилни и дългосрочни доставки. В рамките на този разговор се обърна внимание на проблема за използването на ВПГ като гориво за плавателните средства - позиция, подкрепена от ЕС на дългосрочна база; поне на теория.

Конкретният въпрос за доставка на гръцките острови на ВПГ или КПГ беше засегнат с цел да се намали зависимостта от петролни продукти. Трябва да се отбележи, че за тази цел са необходими значителни инвестиции. Плаващите съоръжения за съхранение и регазификация (FSRU) бяха одобрени единодушно не само за нуждите на страната, но и за съседните пазари и също така събиране на средства за реконструкция на съответния ВПГ терминал Revythousa, както и за създаване на ново съоръжение, за предпочитане в района на Kavala. То ще служи като център и ще бъде свързано с други три системи – Трансадриатическия тръбопровод (TAP), местната преносна мрежа и интерконектора Гърция-България (IGB).

За да бъде хабът рентабилен се очаква поток от над 15 милиарда кубични метра, за което ще е необходим капацитет за транспорт на газ до България и след това до Румъния и Унгария чрез съответните интерконектори на тези държави.

С гръцкия министър се срещат следните компании Dynagas LNG Partners, Tsakos Group, Maran Gas Maritime, Galog Company, които заедно инвестират над 3 милиарда

долара в създаване на чисто нов ВПГ съоръжения за пренос на природен газ по море, главно в корабостроителници в Южна Корея. По настоящем около 40% от новите ВПГ съоръжения са финансирани от гръцки компании, които целят да създадат силен газов пазар в собствената си страна и да го използват като трамплин към регионалните пазари.

Това е приведено в съответствие с цялостната стратегия на DEPA и DESFA, като последната е придобита от азерската SOCAR. Поради факта, че TAP, който е част от цялостния проект Южен газов коридор, ще бъде в състояние да осигури по-малко от 2% от годишното потребление на газ в ЕС и факта, че пазарите на Балканите и Централна Европа нямат свои собствени ресурси газ, планът е да се въведат по-големи количества втечен природен газ, така че да се изгради ос "Бяло море - Балтийско море".

Към момента както гръцкото правителство, така и гореспоменатите компании все още не са достигали до заключителен бизнес план. Проектът цели създаване на плаващо газохранилище и регазификационно съоръжение FSRU /Floating Storage Regasification Unit/, нов тип ВПГ терминал,

реконструкция на съществуващия терминал, заедно с подземно съоръжение за съхранение с капацитет най-малко 1 млрд. куб.м. Освен това някои "мини-ВПГ" и складови съоръжения са определени за островите Крит, Родос, Лесбос и Хиос, които ще служат на местните нужди, но ще се използват и като малки центрове за пренос на газ, когато е необходимо в съответствие с местното и регионално потребление. Създаването на виртуален обмен на природен газ е предвидено за региона на Солун, заедно с амбицията гръцката газопреносна система да покрие цялата страна и да обхване промишлено, търговско и потребителско търсене през следващото десетилетие.

Целта да се транспортират количества газ в Балтийско море е постижимо чрез въвеждане на интерконектори с България, Румъния, Сърбия, Унгария, Словакия, Полша, така че Гърция да бъде подкрепена безрезервно от ЕС в своята енергийна стратегия за 2030 г. Като втора опция, бъдещото изграждане на /8 милиарда кубически метра/ тръбопровод, свързващ кипърски и израелски офшорни газови басейни в източното Средиземноморие или алтернативно изграждане на терминали за

втечен природен газ, които ще транспотират газ чрез плавателни съдове до предложените гръцки дестинации. Други известни доставчици са Алжир, който вече изнася 600-800 милиона кубически метра, годишно в Гърция, а също Катар и Нигерия.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Baker Hughes стартира система MultiNode Intelligent Well System

Rigzone

Сервизната компания Baker Hughes официално лансира своята система MultiNode all-electric intelligent well system. Системата е разработена да позволява на операторите дистанционен мониторинг и контрол на по-голям брой продуктивни хоризонти, както в обсадени вече, така и в открити интервали при усвояването на вече прокарани сондажи.

На годишната техническа конференция на обществото на петролните инженери в Амстердам, Darrin Willauer, директор в хитовото направление интелигентни системи за добив на Baker Hughes Product Line, обясни за новата система пред Rigzone.

„Значението на MultiNode е да позволи да се разширят броя на продуктивните хоризонти пуснати в едновременна експлоатация при това в рамките на един резервоар.“, заяви Willauer.

„Допълнително контролираме и правим мониторинг на всичко от единствения първоначално инсталиран многожилен кабел. Всъщност ние може да контролираме работата на 27 клапана, регулиращи обема на постъпващите пластови флуиди в сондажа едновременно“

Willauer обясни, че когато в даден нефтен сондаж има проблем след създадена депресия на пласта, в сондажа постъпва само газ или вода, то сондажът може да се превърне в нерентабилен с много нефт, който остава неизвлекем под земята. Състояние, познато като оводняване на сондажите.

"Така че целта на компанията е да сме сигурни, че можем да предоставим на клиентите ни инструмент за баланс на добива и управление във времето, а не само решение, което е временно," каза той.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Бъдещето на петрола, газа и въглищата зависи от предвидимостта на конкуренцията

The online pump magazine

Съоръженията за втечняване на газ могат да струват до \$15 милиарда. Съоръженията за преработване на въглища - дори повече. Инвестициите в подобни съоръжения са зависими от очакваното търсене. Този фактор, от своя страна, е функция на привлекателността на алтернативни източници като вятър, слънчева енергия, съхраняване на електрическа енергия, катранени пясъци, въглищен метан, подземна газификация на въглища, шистов газ, шистов нефт, нефтени шисти, малки модулни ядрени реактори, ВПГ в малък мащаб, модерни въглищни електроцентрали и т.н.

Най-голямата променлива сред тези алтернативи е трансформирането на въглища. Доказаните запаси от въглища (дефинирани понастоящем като икономически значими) е 860 милиарда тона. Това количество на сегашните равнища на потребление ще е достатъчно за още 100

години. Но въглищата има много по-голям потенциал. Трябва да се вземе пред вид, че има трилион тона въглища под Северно море. Милиарди долари са били инвестирани в подземна технология за газификация и инжектиране на пара и кислород и извличане на газ. CO₂, генериран в този процес, може да се използва за нагнетяване в петролните резервоари на Северно море.

Китай пуска в ход програма за конвертиране на въглища в газ, горива и химикали на нивото на цялата програма за шистов газ в САЩ. Ако проектите в етапа на планиране бъдат изпълнени, Китай ще използва 20 процента от световното годишно потребление на въглища само за газ и течни продукти.

Оптималният микс между всички тези енергийни източници ще се определи от предвидимостта на конкуренцията. В играта на шах победителят се справя по-добре като предвижда ходовете на губещия. Сред губещите до момента са собствениците на регазификационни терминали на втечен природен газ в САЩ. Те не успяха да предвидят ходовете на компаниите за добив

на шистов газ. Въпреки това ако конвертират тези терминали за износ на втечен природен газ и изградят нови, тогава електроцентрали, които разчитат на големи количества евтин газ ще бъдат губещи. И качеството на конкуренцията и предвидимостта на противника са фактори за успеха. Някои от най-важните входни данни включват:

Диференциалната цена между дизел и втечен природен газ е изключително важен фактор на пазара.

- Цената на суровият петрол представлява 65% от цената на горивото.
- Разликата между цените на петрола и природния газ на еквивалентна основа британски термални единици определя т.н. преходна функция.
- Природният газ не може да бъде икономически изгодно да бъде транспортиран през океана, освен като ВПГ, докато петролът може.
- Дори ако цената на петрола падне, пазарът на газ няма да се повлияе, ако цените на природния газ също падат пропорционално.

- Докато САЩ не започнат да продават големи количества ВПГ офшорно, разликите в цените между американския и другите пазари ще продължи да съществува
- Инвеститори и компаниите, които добиват газ очакват природния газ в САЩ да остане на ниво \$5 за милион британски термални единици¹
- Китай очаква да прави газ от въглища за по-малко от \$5 за милион британски термални единици.
- Операторите на шистов газ се очаква да продължават да разширяват дейността си докато петролът достигне \$70 за барел
- Петролните компании като Шеврон са оптимисти по отношение увеличеното търсене на нефт и газ и продължават с високи нива на инвестиции.
- Саудитска Арабия е в състояние да увеличи или да намали добива, за да поддържа определени нива на цените. Много други добиващи страни се нуждаят от ценови равнища над деветдесет щатски долара за

¹ 1 MMBtu = 28.263682 m³

барел, за да запазят своите икономики стабилни.

- Петролните ресурси на Близкия Изток се оценяват за по-малко от 50 годишни.
- Добивната цена на петрола в Саудитска Арабия е само \$6 на барел.
- Стойността на саудитския петрол е много по-висока от \$ 100 / барел, защото това е ресурс, който има тенденция към намаляване с 4% на годишна база.
- Резултатът е, че саудитските доставки ще бъдат коригирани, за да се балансира дългосрочна стойност и краткосрочни нужди.
- Неизползваният или изпускан в атмосферата газ, както и други източници на втечен природен газ, при които цената на придобиване на газа е отрицателна, няма да бъдат засегнати от колебанията на петрола между \$ 80-110 барела.
- Възприятията за безопасността на ядрената енергия се различават значително в различните страни.
- Възприятията за околната среда, включително изменението на климата също се различават

значително между развитите и развиващите се икономики.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Китай налага първите санкции за забавен напредък при проучване и добив на шистовия газ

Financial Times

Китайските власти санкционират за първи път операторите на шистов газ, включително държавната петролна компания Sinopec за неизпълнение на техните инвестиционни ангажименти.

Властите в Пекин, с желание да възпроизведат шистовия бум от Северна Америка, налагат глоби и продължават да се борят с нежеланието за разработване на шистов газ от страна на петролната компания.

Разработването на шистов газ в страната е по-бавно от планираното, поради геоложките условия и правната система, което

предоставя повече петрол, газ и инфраструктура в ръцете на държавните компании.

Sinorec и PetroChina, двете основни петролни групи, обещаха да постигнат целите, набелязани от правителството с водещи проекти в югозападен Китай. Sinorec обявява проекта в Fuling, близо до вътрешно пристанище град Chongqing, като най-обещаващия за разработването на шистов газ в Китай, но Royal Dutch Shell показва признаци за отстъпление при съвместното предприятие с PetroChina в провинция Sichuan.

Министерството на земята и ресурсите обяви тази седмица, че ще глоби Sinorec за неизпълнение на задължението да инвестира около една четвърт от Rmb 591 милиона римибми (\$ 97 м) договорени инвестиции в шистов блок Nanchuan. Глоба ще получи и Henan Coal Seam Gas Development and Utilization за изпълнение на половината си задължения по проекта Xiushan. Двата блока се простират отвъд граничния регион, където провинциите Chongqing, Guizhou и Hunan се срещат.

Sinorec, обяви, че се отказва от част от блока, след провеждане на сеизмични проучвания и най-дълбокия сондаж в Китай.

Съвместният проект на PetroChina и Royal Dutch Shell също се развива по-бавно от очакваното. Финансовият директор на Shell Simon Henry обяви през септември, че компанията може да прекрати споразумението поради геоложки предизвикателства и трудния достъп до вода в гъсто населен район със селскостопански селища.

PetroChina отхвърли твърденията на медиите, че споразумението с Shell в Sichuan се разтрогва. Говорител на Shell, Shi Jiangtao, обяви, че компанията се е заела с оценка на резултатите от тестовите сондажи и ще реши следващата си стъпка в първата четвърт на новата година.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Falcon с напредък по лиценз за проучване на шистов газ в Южна Африка

EnergyGlobal

Falcon Oil & Gas Ltd обяви, че компанията е уведомена от Петролната агенция на Южна Африка за взето решение за продължаване процедурата по придобиване на проучвателен лиценз в басейна Karoo.

В допълнение департамента по природни ресурси на Южна Африка информира членовете на парламента, че скоро ще има компании с лицензи за проучване на шистов газ.

Генералният директор Thibedi Ramontja коментира, че се очаква техническите разпоредби, отнасящи се до хидравличното разбиване, да бъдат официално представени в края на януари 2015 г., след последен кръг публични консултации.

Петролната агенция изисква от Falcon да преразгледа и актуализира своята програма за управление на околната среда, ако това е необходимо. В съответствие със закона за разработване на минералните и петролни ресурси от 2002 г. компанията е длъжна да уведоми и да се консултира с местните общности и страни по отношение на подобни промени. Falcon трябва да завърши този процес до 27-ми февруари 2015.

Компанията получава разрешение за технически проучвателни работи през 2009, в район покриващ 7.5 милиона (30 327 km²) акра в южната част на басейна Karoo. С това се дава изключителен лиценз за проучване на търговски запаси въглероди на цялата територия или на част от нея. Администрацията по енергийна информация на САЩ оценява басейна на 390 трилиона кубични фута технически възстановими шистови запаси.

През декември 2012 компанията обяви за споразумение с Шеврон за 5 години за съвместно придобити проучвателни лицензи.

Philip O'Quigley, изпълнителен директор на Falcon коментира: „Окуражени сме от това развитие и ще работим усилено, за да покрием всички изисквания. Басейнът Karoo Basin, за който Falcon търси проучвателен лиценз, е богат на Whitehill шисти, които се считат за по-плътни, органични и термично зрели.“

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Руслан Стефанов
ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев
h.kazandjiev@yahoo.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев
alexralex@aol.com

Васко Начев
vasko@infonetbg.com

Илиян Василев
idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимирев
mvladimirov@ceemarketwatch.com